

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Nc/5/2023
Identifikačné číslo spisu:	6123226017
Dátum vydania rozhodnutia:	31.08.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:6123226017.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu M. A. A., narodený XX. P. XXXX, R., D. O. W. XXXX/XX, zastúpený advokátom Mgr. Tomášom Michnicom, Žilina, Na Priekope 174/13, proti žalovanej Dentons Europe CS LLP, Londýn, One Fleet Place 1, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, konajúca prostredníctvom organizačnej zložky Dentons Europe CS LLP, organizačná zložka, Bratislava, Bottova 2A, IČO: 36 861 391, o zaplatenie 5 376 Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 1Csp/20/2023, o námietke zaujatosti uplatnenej žalovanou proti všetkým sudcom Krajského súdu v Žiline, takto

rozhodol:

Sudcovia Krajského súdu v Žiline JUDr. Jana Kotrčová, JUDr. Jana Urbanová, Mgr. Andrej Kekely, JUDr. Martina Brniaková, Mgr. František Dulačka, Mgr. Mária Kašíková, JUDr. Zuzana Krivdová, Mgr. Katarína Beniačová, Mgr. Zuzana Hartelová, JUDr. Jozef Turza, JUDr. Róbert Urban, JUDr. Ján Burík, JUDr. Mária Dubcová, JUDr. Martina Nemravová, JUDr. Táňa Rapčanová, Mgr. Zuzana Štolcová, JUDr. Erika Bebčáková, JUDr. Adriana Gallová, JUDr. Zuzana Jančárová, JUDr. Vladimír Kurák, JUDr. Monika Liptáková, JUDr. Marcela Malatká, Mgr. Anna Miháliková a JUDr. Vladimír Sučík s ú v y l ú č e n í z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 9NcC/6/2023 (vec vedená na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 1Csp/20/2023).

Sudcovia Krajského súdu v Žiline JUDr. Jozef Šulek, JUDr. Jana Vargová, JUDr. Erik Varga, JUDr. Martina Mochnáčová, JUDr. Eva Malíková, JUDr. Roman Tichý, JUDr. Vladimír Topoľančík, JUDr. Róbert Bebčák, JUDr. Miroslava Korbašová, JUDr. Ladislav Mejstřík, JUDr. Amália Paulerová, Mgr. Peter Straka a Mgr. Silvia Tisová n i e s ú v y l ú č e n í z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 9NcC/6/2023 (vec vedená na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 1Csp/20/2023).

Odôvodnenie

1. Žalobca podal žalobu o zaplatenie 5 376 Eur s príslušenstvom, ktorá bola pôvodne vedená na

Okresnom súde Banská Bystrica v upomínacom konaní a dňa 11. mája 2023 bola vec postúpená na Okresný súd v Žiline (ďalej len „prvoinštančný súd“) pod sp. zn. 1Csp/20/2023.

2. Žalovaný po doručení upovedomenia Okresného súdu Banská Bystrica o postúpení veci Okresnému súdu Žilina podal dňa 25. mája 2023 námietku zaujatosti voči všetkým sudcom Okresného súdu Žilina ako i všetkým sudcom Krajského súdu v Žiline.

3. Námietku zaujatosti zdôvodnil predchádzajúcim dlhoročným pôsobením žalobcu na Okresnom súde Žilina a Krajskom súde v Žiline ako sudcu, ale aj ako predsedu senátu a súdneho funkcionára. Uviedol, že je nepravdepodobné, aby v prostredí žilinských súdov mohol existovať sudca, ktorý nevie a nemá názor na to, kto je žalobca, a to s poukazom na jeho obvinenie z korupcie súvisiacej s výkonom jeho funkcie. V rámci trestného konania sa žalobca priznal, vypovedal ako svedok a svojimi výpoveďami významnou mierou prispel k odhaleniu korupčnej trestnej činnosti ďalších žilinských sudcov, z ktorých boli dve osoby právoplatne odsúdené, jedna neprávoplatne oslobodená a jedno trestné stíhanie naďalej prebieha. Žalovaný uviedol, že na prejednanie sporu sú príslušné dva sudy, a to Okresný súd Bratislava I (od 1. júna 2023 Mestský súd Bratislava IV) ako všeobecne miestne príslušný súd a Okresný súd Žilina na základe osobitnej miestnej príslušnosti podľa § 19 písm. d) z. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Preto žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) prikázal spor na prejednanie a rozhodnutie Mestskému súdu Bratislava IV. Zároveň žalovaný podal návrh na prikázanie veci inému krajskému súdu.

4. Sudcovia Krajského súdu v Žiline sa k podanej námietke zaujatosti vyjadrili nasledovne:

JUDr. Jozef Šulek uviedol, že sa necíti byť zaujatý, žalobcu pozná len z verejne medializovaných skutočností, osobne sa nepoznajú, so žalobcom neprichádzal do osobného ani pracovného kontaktu.

Sudkyňa JUDr. Jana Vargová sa vyjadrila, že sú dané dôvody na jej vylúčenie vo veci, keďže žalobcu osobne pozná ako bývalého kolegu, tykajú si, avšak nie sú v bližšom vzťahu.

JUDr. Erik Varga sa vo veci necíti byť zaujatý, žalobcu pozná ako kolegu z Krajského súdu v Žiline, do bližšieho kontaktu sa s ním nedostal.

JUDr. Eva Malíková sa k námietke zaujatosti vyjadrila tak, že žalobcu osobne pozná ako bývalého kolegu, ale nemá k nemu blízky vzťah.

JUDr. Martina Mochňáčová sa necíti byť zaujatá, žalobcu pozná ako bývalého sudcu Krajského súdu v Žiline, tykajú si, ale iný ako pracovný vzťah nemajú.

JUDr. Roman Tichý uviedol, že sa subjektívne necíti zaujatý, žalobcu osobne pozná ako bývalého sudcu Okresného súdu v Žiline, kde pôsobil ako justičný čakatel a z Krajského súdu v Žiline, kde boli kolegovia.

JUDr. Vladimír Topoľančík uviedol, že žalobcu pozná ako bývalého sudcu Krajského súdu v Žiline, nemajú ale bližší vzťah, preto sa necíti byť zaujatý.

JUDr. Róbert Bebčák žalobcu pozná ako bývalého kolegu, ku ktorému nemá relevantný vzťah.

JUDr. Miroslava Korbašová žalobcu osobne nepozná, vo veci sa necíti byť zaujatá.

JUDr. Ladislav Mejstřík pozná žalobcu ako bývalého kolegu, s ktorým neudržiava žiaden kontakt.

JUDr. Amália Paulerová pozná žalobcu ako bývalého kolegu, s ktorým nemá žiaden vzťah a necíti sa byť zaujatá.

Mgr. Peter Straka žalobcu osobne nepozná a nemá žiaden vzťah k stranám sporu ani k predmetu konania.

Mgr. Silvia Tisová účastníkov konania osobne nepozná a nemá ani žiaden vzťah k predmetu sporu.

5. Ďalší sudcovia Krajského súdu v Žiline sa vyjadrili nasledovne:

JUDr. Jozef Turza uviedol, že so žalobcom bol v pracovnom ako i osobnom kontakte na okresnom ako i krajskom súde a žiadal, aby bol z možného prejednania veci vylúčený.

JUDr. Jana Urbanová uviedla, že žalobcu osobne pozná z jeho pôsobenia na Okresnom súde Žilina a neskôr ako kolegu na Krajskom súde v Žiline. Žalobca v minulosti inicioval voči nej a voči jej manželovi viacero konaní napr. na ochranu osobnosti a má k nemu negatívny vzťah.

JUDr. Jana Kotrčová sa necíti byť subjektívne zaujatá, avšak z objektívne hľadiska sú tu dôvody na jej vylúčenie, lebo so žalobcom sa osobne pozná ako s kolegom, vzájomne si tykajú, stretávali sa na

rôznych pracovných stretnutiach, ich vzťah je kolegiálny a preto má pochybnosti o svojej nezaujatosti. Mgr. Andrej Kekely uviedol, že žalobcu osobne pozná z čias, keď ešte pôsobil na Krajskom súde v Žiline a sú tu objektívne dôvodné pochybnosti o jeho nezaujatosti.

Mgr. Katarína Beniačová uviedla, že sa cíti byť subjektívne zaujatá, nakoľko so žalobcom boli dlhoroční kolegovia, momentálne zaujíma voči žalobcovi negatívny postoj.

Mgr. Zuzana Hartelová uviedla, že sú tu dané subjektívne ako i objektívne dôvody pre jej vylúčenie. So žalobcom sa osobne pozná, pretože boli kolegovia na Krajskom súde v Žiline, avšak vzhľadom na jeho konanie súvisiace s trestným stíhaním je v súčasnosti voči nemu ladená negatívne.

JUDr. Martina Brniaková uviedla, že sa subjektívne zaujatá necíti, ale z objektívneho hľadiska sú tu skutočnosti spôsobilé založiť pochybnosti o jej nezaujatosti, a to z dôvodu, že žalobcu osobne pozná ako bývalého kolegu z Okresného súdu v Žiline, kde bol aj jej školiteľom.

Mgr. František Dulačka uviedol, že môžu vzniknúť pochybnosti o jeho nezaujatosti, lebo žalobcu osobne pozná, boli dlhoročnými kolegami, stretávali sa nielen pracovne, ale a j na spoločenských akciách usporiadaných v zamestnaní, k prejednávaniu predmetu sporu nemá žiadny vzťah.

Mgr. Mária Kašíková uviedla, že sa subjektívne zaujatá necíti, ale žalobcu osobne pozná od roku 1981 ako kolegu, tykajú si, stretávali sa na rôznych pracovných stretnutiach, čo u nej vyvoláva pochybnosti o jej nezaujatosti.

JUDr. Zuzana Krivdová sa so žalobcom pozná, na Krajskom súde v Žiline pracovala ako vyššia súdna úradníčka pre žalobcu v jeho senáte, tyká si s ním a majú kolegiálny vzťah, čo môže vyvolať pochybnosti o jej nezaujatosti.

JUDr. Róbert Urban sa subjektívne necíti zaujatý, ale žalobcu osobne pozná od roku 1990, boli dlhoročnými kolegami na okresnom i krajskom súde, tykajú si. Žalobca voči nemu inicioval viacero konaní- trestných i disciplinárnych, podával podnety na Ministerstvo spravodlivosti SR a viedol i civilné konanie na ochranu osobnosti.

JUDr. Ján Burik žalobcu aj členov jeho rodiny pozná a preto môžu vzniknúť pochybnosti o jeho nezaujatosti.

JUDr. Mária Dubcová žalobcu pozná ako dlhoročného kolegu, s ktorým si tyká, blahoželali si k sviatkom a má pochybnosti o svojej objektivite pri rozhodovaní.

JUDr. Martina Nemravová žalobcu pozná ako bývalého kolegu a žiada o vylúčenie z rozhodovania.

JUDr. Táňa Rapčanová uviedla, že so žalobcom až do jeho odchodu do dôchodku bola v dlhoročnom kolegiálnom vzťahu, avšak podozrenia zo spáchania trestného činu žalobcom vzbudili u nej vážne narušenie dôvery, čo u nej viedlo k vzniku negatívneho vzťahu k žalobcovi a preto sa cíti vo veci zaujatá.

Mgr. Zuzana Štolcová žalobcu pozná osobne ako bývalého kolegu, avšak vzhľadom na jeho konanie a podozrenia z trestnej činnosti, má k nemu negatívny vzťah a žiada o vylúčenie z rozhodovania.

JUDr. Erika Bečáková uviedla, že žalobcu pozná ako bývalého kolegu, ich vzťah neprekročil rámec kolegiality, avšak žiada o vylúčenie z rozhodovania pre svoje pochybnosti o možnej zaujatosti.

JUDr. Adriana Gallová so žalobcom desať rokov pôsobila v jednom senáte, pozná sa a j s jeho príbuznými, cíti sa vo veci zaujatá.

JUDr. Zuzana Jančárová je bývalou kolegyňou žalobcu z trestnoprávneho kolégia, aktuálne má k nemu vzhľadom na odvolanie jeho ospravedlnenia z 18. apríla 2020 a jeho postoj k odsúdeniu, pochybnosti o svojej nezaujatosti a žiada o vylúčenie z rozhodovania.

JUDr. Vladimír Kurák žalobcu pozná, spolu boli členmi senátu ITo, mali bližší vzťah a vo veci sa cíti zaujatý.

JUDr. Monika Liptáková uviedla, že žalobcu pozná, spolu boli členmi senátu ITo, mali bližší vzťah a vo veci sa cíti zaujatá a žiada o vylúčenie z rozhodovania pre svoju zaujatosť.

JUDr. Marcela Malatková uviedla, že so žalobcom spoločne pôsobili v trestnoprávnom kolégiu, tykali si, ale bližšie vzťahy nemali a aj napriek tomu požiadala o vylúčenie z rozhodovania pre možné pochybnosti.

Mgr. Anna Miháliková žalobcu pozná ako bývalého kolegu z okresného i krajského súdu a pre možnú objektívnu zaujatosť požiadala o vylúčenie z rozhodovania.

JUDr. Vladimír Sučík žalobcu pozná ako bývalého kolegu z trestnoprávneho kolégia, tykajú si a pre existenciu pochybností o objektivite rozhodovania požiadal o vylúčenie z rozhodovania.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „nadriadený súd“, alebo „najvyšší súd“) sa oboznámil s

vyjadreniami sudcov Krajského súdu v Žiline (bod 4. a 5. tohto uznesenia a l.č.68-74, 80, 88-94 súdneho spisu).

7. Podľa § 49 ods.1 CSP sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.

8. Podľa § 52 ods. 1 a 2 CSP strana má právo z dôvodov uvedených v § 49 uplatniť námietku zaujatosti. V námietke zaujatosti musí byť okrem všeobecných náležitostí podania uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa strana uplatňujúca si námietku o dôvode vylúčenia dozvedela a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti podľa prvej vety, súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužívajú.

9. Podľa čl. 48 ods. 1 veta prvá Ústavného zákona č. 460/1992 Zb. z 1. septembra 1992 v znení neskorších predpisov (ďalej len „Ústava SR“) nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený Krajskému súdu v Žiline [§ 54 ods. 2 C. s. p. v spojení s čl. I § 5 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z.] preskúmal vec a posúdil opodstatnenosť námietky zaujatosti z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu v zmysle ustanovenia § 49 ods. 1 C. s. p. Účelom citovaného ustanovenia je prispieť k nestrannému prejednaniu sporu, k nezaujatému prístupu súdu k stranám alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Z hľadiska uvedeného ustanovenia je právne významný vzťah sudcu, a to buď: a/ k sporu, v rámci ktorého vzťahu by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia sporu a rozhodnutia o spore, alebo b/ k stranám sporu, ktorý vzťah by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom pomere (tak pozitívnom alebo negatívnom) k nim, alebo c/ k zástupcom strán sporu (viď vyššie b/).

11. Explicitne je definované tzv. zákonné vylúčenie sudcu, a to vtedy, ak sudca rozhodoval spor na súde inej inštancie (§ 49 ods. 2 C. s. p.). V prejednávanom spore o takýto prípad nejde.

12. Nezávislosť s nestrannosťou a odbornosťou (kvalifikáciou) sudcu sú podmienkami kvalitného rozhodovania a jeho predvídateľnosti a sledujú tak význam riadneho naplňania (poskytovania) spravodlivosti. Nezávislosť a nestrannosť úzko spolu súvisia, často sa prekrývajú a nie je vždy ľahké ich od seba odlíšiť. Nestrannosť definovaná aj ako neprítomnosť predsudku (zaujatosti) a straníckosti býva považovaná za pojem širší ako nezávislosť. Nestrannosť sudcu musí byť podstatou jeho funkcie, zatiaľ čo jeho nezávislosť ju má iba umožňovať. Pod sudcovskou nezávislosťou a nestrannosťou treba rozumieť aj nezávislosť a nestrannosť každého jednotlivého sudcu.

13. Obsahom práva na nestranný súd je, aby rozhodnutie v konkrétnej veci bolo výsledkom konania nestranného súdu. Súd musí každú vec prerokovať a rozhodnúť tak, aby voči účastníkom postupoval nezaujato a neutrálne, žiadnemu z nich nenadŕžal a objektívne posúdil všetky skutočnosti závažné pre rozhodnutia vo veci. Nestranný súd poskytuje všetkým stranám konania rovnaké príležitosti na uplatnenie všetkých práv, ktoré im zaručuje právny poriadok (II. ÚS 71/97).

14. Nestrannosť sa definuje spravidla ako neprítomnosť predsudku (zaujatosti) a straníckosti (nadŕžania určitej procesnej strane).

15. Súčasťou práva na spravodlivý proces (čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) je garancia toho, aby vo veci rozhodoval nezávislý a nestranný sudca. Ústavnoprávna úprava práva na spravodlivý proces zakotvená v čl. 46 Ústavy SR zároveň na druhej strane zaručuje aj právo na to, aby právna vec strany sporu nebola odňatá zákonnému sudcovi, ktorý bol určený podľa zákonných pravidiel príslušnosti súdov (čl. 48 ods. 1 Ústavy SR.) Obsahom práva na

prerokovanie veci pred nestranným súdom nie je povinnosť súdu vyhovieť každému návrhu oprávnených osôb a vždy vylúčiť sudcu z ďalšieho prerokovávanía a rozhodovania sporu pre zaujatosť. Jeho obsahom je len povinnosť súdu prerokovať každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia sporu pre zaujatosť a rozhodnúť o ňom (napr. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 73/97, sp. zn. I. ÚS 27/98, sp. zn. II. ÚS 121/03). V zásade teda platí, že v určitej právnej veci by mal rozhodovať nezávislý a nestranný sudca vecne a miestne príslušného súdu, určený rozvrhom práce príslušného súdu ako tzv. zákonný sudca, ktorý by sa už v ďalšom priebehu konania nemal meniť. Výnimku z ústavnej zásady nezmeniteľnosti zákonného sudcu predstavuje inštitút vylúčenia sudcu z rozhodovania, ktorý zákonom predpokladaným postupom a zo zákonom predpokladaných dôvodov pripúšťa, aby zákonný sudca bol vylúčený z ďalšieho rozhodovania.

16. Európsky súd pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) pri posudzovaní nestrannosti sudcu vychádza z toho, že okrem nezávislosti sudcu je potrebné brať zreteľ aj na ďalšie aspekty subjektívneho a objektívneho charakteru (napr. rozhodnutie vo veci Piersack c. Belgicko). Subjektívna stránka nestrannosti sudcu sa týka jeho osobných prejavov vo vzťahu ku konkrétnemu prípadu a k účastníkom konania, prípadne k ich zástupcom. Vychádza z prezumpcie nestrannosti, pokiaľ nie je preukázaný opak. Na preukázanie nedostatku subjektívnej nestrannosti vyžaduje judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva dôkaz o skutočnej zaujatosti (napr. rozhodnutie vo veci Hauschildt proti Dánsku). Rozhodujúce nie je však (subjektívne) stanovisko sudcu, ale existencia objektívnych skutočností, so zreteľom na ktoré môžu vzniknúť pochybnosti o nestrannosti sudcu. Objektívna nestrannosť sa neposudzuje podľa subjektívneho stanoviska sudcu, ale podľa objektívnych príznakov. Uplatňuje sa tzv. teória zdania nezaujatosti podľa ktorej platí, že „spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná“. Nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť (napr. rozhodnutie vo veci Delcourt proti Belgicku). Rozhodujúcim prvkom pri posudzovaní námietky zaujatosti zákonného sudcu je to, či obava strany je objektívne oprávnená a relevantná. Relevantnou je len taká obava z nedostatku nestrannosti, ktorá sa zakladá na objektívnych, konkrétnych, dostatočne závažných skutočnostiach.

17. Existencia oprávnených pochybností závisí vždy od posúdenia konkrétnych okolností prípadu. Podľa objektívneho kritéria sa musí rozhodnúť, či (úplne odhliadnuc od osobného správania sa sudcu) existujú preukázateľne skutočnosti, ktoré môžu spôsobiť vznik pochybností o nestrannosti sudcu (viď tiež Fey c. Rakúsko). Pri rozhodovaní, či je daný oprávnený dôvod na obavu, že konkrétny sudca je nestranný, je stanovisko osoby oprávnenej namietať zaujatosť dôležité, ale nie rozhodujúce; určujúce je to, či sa môže táto obava považovať objektívne za oprávnenú.

18. Z uvedenej judikatúry ESLP a Ústavného súdu SR možno vyvodiť, že subjektívne hľadisko sudcovskej nestrannosti sa musí podriaďovať prísnejšiemu kritériu objektívnej nestrannosti. Za objektívne však nemožno považovať to, ako sa nestrannosť sudcu len subjektívne niekomu javí, ale to, či reálne neexistujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k legitímnym pochybnostiam o tom, že sudca určitým, nie nezaujatým vzťahom k sporu disponuje.

19. Pokiaľ ide o poukazovanie niektorých sudcov na skutočnosť, že poznajú osobu žalobcu (a to najmä ako bývalého kolegu, či súdneho funkcionára), túto okolnosť nemožno hodnotiť ako faktor majúci negatívny vplyv na nezaujatosť sudcu (a to ani z hľadiska objektívneho zdania nestrannosti). V judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky je konštantne zdôrazňované, že vzájomné vzťahy medzi sudcami sú založené na profesionalite a kolegiálnosti a bez ďalšieho nemôžu byť pracovné vzťahy medzi sudcami dôvodom na spochybnenie nestrannosti sudcov a na ich vylúčenie z prerokúvania veci.

20. K subjektívnym aspektom nestrannosti namietaných sudcov, je potrebné konštatovať, že sudcovia uvedení v prvom výroku uznesenia sa cítia byť zaujatí, dôvodom je ich vzťah k žalobcovi, čím v námietke dôvodil i žalovaný. Keďže bolo preukázané, že priateľské i pracovné vzťahy medzi žalobcom a sudcami krajského súdu pôsobiacimi najmä na trestnoprávnom kolégiu, ale i na ďalších kolégiách reálne existujú, Najvyšší súd SR dospel k záveru, že v prvom výroku (aj v bode 5. odôvodnenia uznesenia)

vymenovaných sudcov z prejednávania a rozhodovania tejto veci na Krajskom súde v Žiline vylúči, keďže disponujú nie nezaujatým vzťahom k žalobcovi. Vznesenú námietku zaujatosti Najvyšší súd SR posúdil i z pohľadu tzv. objektívnej nestrannosti, ktorá sa teda posudzuje nie podľa subjektívneho postoja strany, ale podľa objektívnych symptómov - rozhodujúca je existencia objektívnych skutočností, v tomto prípade spočívajúca práve v prebiehajúcich, ale i ukončených trestných konaniach viacerých obvinených sudcov práve z obvodu Krajského súdu v Žiline, na ktorom napokon pôsobil i samotný aktuálne právoplatne odsúdený žalobca. Najvyšší súd SR pri rozhodovaní o námietke prihliadol najmä na atribúty dôveryhodnosti, ktoré má/musí justícia vzbudzovať.

21. Súd po rozhodnutí o vznesenej námietke zaujatosti dospel k záveru, že vzhľadom k tomu, že je možné na Krajskom súde v Žiline zostaviť senát, ktorý posúdi podanú námietku smerujúcu voči sudcom Okresného súdu v Žiline je v záujme rýchlosti i hospodárnosti konania, aby o vznesenej námietke konal a rozhodol Krajský súd v Žiline.

22. Návrhom žalovaného na prikázanie sporu inému okresnému súdu sa Najvyšší súd Slovenskej republiky nezaoberal, pretože takýto návrh bol uplatnený spolu s námietkou zaujatosti proti sudcom Okresného súdu v Žiline, o ktorom bude rozhodovať Krajský súd v Žiline. Až od výsledku tohto rozhodnutia bude záležať ďalšie rozhodovanie aj o prípadnom prikázaní veci inému okresnému súdu z dôvodu vhodnosti.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.